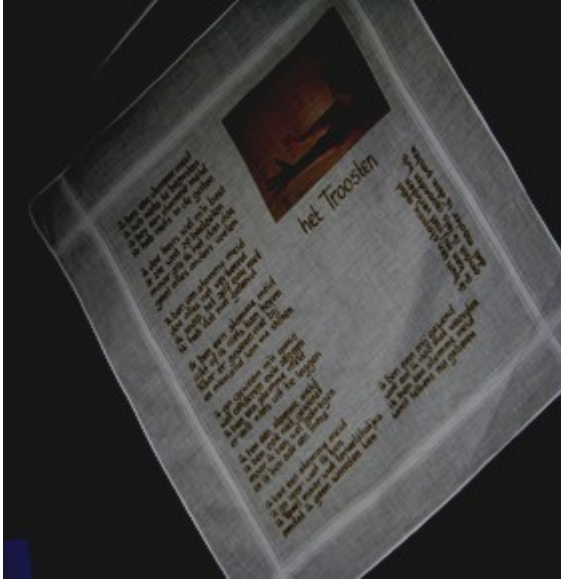

Het Troosten

ik ben een stomme meid
ik heb niets te bepraten
ik ben een stomme meid
ik heb niets in de gaten

ik doe heus wel m'n best
ik zie wat ze bedoelen
maar als ik het dan doe
gaat alles anders voelen

ik ben een stomme meid
doe alles net verkeerd
ik snap het zelf ook niet
ik heb dat niet geleerd

ik ben een stomme meid
lijkt of ik niets kan horen
hoor er gewoon niet bij
en niemand kan me storen

ik ga gewoon m'n gang
wat anderen ook zeggen
ik ben een stomme meid
er valt niets uit te leggen

ik ben een stomme meid
ik ben ook niet gewenst
maar ik ben wel gekregen
en ik ben ook een mens

ik ben een stomme meid
ik ga voor wat ik ben
ik speel maar wat toneelstukjes
omdat ik geen woorden ken

ik ben aan mij gewend
wat zal ik nou met woorden
ik ben een stomme meid
wordt telkens nu geboren

ik ben een stomme meid
ik kan mij niet verlaten
omdat ik iets gevonden heb
dat mooier is dan praten

ha lieverd!

het Troosten is ontstaan toen het Huilen verhuisde. Het bestond al eerder, maar toen heette het nog niet het Troosten. Toen heette het De Stomme Meid. Ik had het geschreven toen ik bij mijn vriendin Nino was, terwijl ook mijn vriendin Wilma daar was. Ik weet niet meer wat er gebeurde, maar ik hoorde er op een gegeven moment niet bij en ik trok me terug. Om de woorden, die ik zo goed kende als achtergrondruis in m'n systeem, eens goed te bekijken. Blij met de aandacht gingen ze rustig liggen in dit gedicht.

Ik hield meteen van De Stomme Meid, toen ik haar rol in m'n leven herkende. Met terugwerkende kracht kon ik zien hoe ze me altijd bijgestaan had. Ik bemoedigde haar: het laatste couplet bevatte een toekomstbeeld waarin ze ooit zou gaan praten, als ze klaar was met kijken.

Toen Het Huilen verhuisde ging ze blij aan de slag om een verhuiskaart te maken, waarop ze de 3 vrouwen verenigde, die me gevoed hadden bij het schrijven van Het Huilen. Uit innige dankbaarheid nam ze het beeld dat Wilka gemaakt had en beschreef ze de verhuizing vanaf de Verbindingsweg, waar Marjan het uitgenodigd had, naar Opia, waar het ontvangen werd door Lineke. Ze nam me mee met haar blijdschap en ik werd daar pas uit wakker, toen Wilka me bekende geschrokken te zijn dat ik haar beeld had gebruikt zonder haar te raadplegen, zonder naamsvermelding ook.

Ik kon niet uitleggen aan Wilka, welke blijdschap aan de basis van deze actie had gestaan. Ze had gelijk natuurlijk, zoveel wist ik. Maar ik kon het niet tenietdoen en kon ook geen beterschap beloven. Ik kan geen weerstand bieden aan de verrukking van de stomme meid.

Vanaf dat moment besepte ik, dat hopen dat de stomme meid ooit zou praten, haar tekort deed.

liefs,

*De expositie **naar beleven** is het resultaat van jarenlange dansmeditatie van De Ontdekking. De Ontdekking wijdde de dansmeditaties aan één woord, vergat dan het woord en zocht muziek, danste op de muziek en vond een nieuw thema. De verslaglegging van deze wekelijkse dansen*

kende diverse vormen, maar geschiedt sinds januari 2007 in foto's die om een haiku vragen. Na 12 thema's is een reeks vol. De reeks die daarop volgt, krijgt de naam van het laatste thema van de voorgaande reeks. Op deze manier verbinden de thema's zich tot een verhaal uit de diepten van de tijd.

*Het thema **impertinent** uit de reeks **helpen** was het thema van week 4 van 2008. Zie ook www.de-ontdekking.org. Witte zakdoek Zeeman 35cm x 34cm € 55,55.*